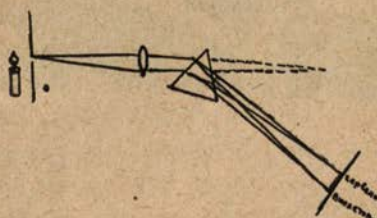

Спектритѣ на звездитѣ сж едничитѣ вестители,
отъ които узнаваме, какъвъ е съставътъ на небеснитѣ

Разлагане на свѣтлинния лъчъ
презъ тристенна стъклена
призма

тѣла. Ученитѣ ни дадохъ
възможностъ да проник-
немъ въ тайната на тия
свѣтове, кждето никога
нѣма да стъпи човѣшки
кракъ, кждето никога
нѣма да отидатъ просто-
смъртнитѣ отъ нашата
планета. Тѣ изучиха хи-
мическия съставъ на звез-

дитѣ, отдалечени отъ насъ на хиляди и милиони — не
километри — а свѣтлинни години.

Що е свѣтлинна година? — Пжтътъ, който
изминава за една година свѣтлината, като се движи съ
непонятната за насъ скоростъ триста хиляди километра
въ секунда. Най-близкитѣ до насъ звезди сж звездитѣ
отъ Млѣчния пжтъ. Въ него има звезди въ двата
му края — отдалечени на 100,000 свѣтлинни години.
Значи, свѣтлината, която ние сме наблюдавали презъ
миналата нощъ, е тръгнала отъ тая звезда къмъ насъ
преди сто хиляди години, преди хилядо вѣка! Тая свѣт-
лина е тръгнала преди да е имало царство на фарао-
нитѣ въ Египетъ, преди да сж били изградени пирами-
дитѣ по долината на Нилъ. Следъ туй идва старата
елинска култура, нахлуването на варваритѣ въ Европа,
Френската революция, Европейската война. А свѣтлината,
тръгнала отъ тая далечна звезда, все продължава да
пжтува... За тия сто хиляди години звездата може да
е изчезнала отъ вселената. Ако въ наши дни е станало
съ нея нѣкоя катастрофа, ако поради сблъскване тя се
е разпрѣснала, известие за това на земята ще дойде
едва следъ нови сто хиляди години, когато, може би,
нѣма да има и следа и поменъ отъ хората, които днесъ
живѣятъ на земята.